

ΗΓΕΝΗΣΙΣ

ΤΟΥ ΧΥ

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ, ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ
ΔΑΝΙΗΛ

Πρός ὑποδοχήν

Ιερα ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ, ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ

2011

Πρός υποδοχήν

Κείμενα:

Μητροπολίτου Καισαριανής, Βύρωνος καί Ύμηττου
Δανιήλ

Στοιχειοθεσία, Διακόσμησης, Επιμέλεια Έκδόσεως:
Άδελφότης Τεράς Μονής Αγίου Ιωάννου Προδρόμου Καρέα

Εικόνα έξωφύλλου:

Τοιχογραφία. Καθολικό Μονής Διονυσίου, 1547.

Σειρά:

«Χριστολογικά» άριθμ. 30

Copyright:

Τερά Μητρόπολις Καισαριανής, Βύρωνος καί Ύμηττου.

Φορμίωνος 83, Καισαριανή

Τηλ.: 210.72.24.123

www.imkby.gr e-mail: info@imkby.gr

ISBN: 978-960-6841-52-1

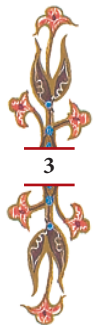
Άρδηςτού 12-16, 116 36 Άθήνα
Τηλ.: 210.921.7513, 210.921.4820 • Fax: 210.923.7033
www.eptalofos.gr • e-mail: info@eptalofos.gr

Πρός ὑποδοχήν

Τοῦ Μητροπολίτου Καισαριανῆς, Βύρωνος καί Ὑμηττοῦ Δανιήλ

Προετοιμάζονται οἱ πιστοὶ νὰ ἐορτάσουν τὴν μεγάλη Δεσποτική Ἑορτὴ τῆς κατὰ σάρκα γεννήσεως τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. Ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ εἰσέρχεται στὸν δημιουργημένο ἀπ' Αὐτὸν ὄρατό καὶ κτιστό κόσμο (Ἰωάννου α' 3). Γεννιέται ἄνθρωπος (Ἰωάννου α' 14) γιὰ νὰ ἀποκαλύψει στοὺς ἀνθρώπους τὸν ἀληθινὸ Θεό, ὅπως ὁ ἴδιος βεβαίωσε «ἐφάνέρωσά σου τὸ ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις» (Ἰωάννου ιζ' 6), γιὰ νὰ ἐπανασυνδέσει τὸν ἄνθρωπο μὲ τὸν Δημιουργὸ τοῦ Θεοῦ κατὰ τὸν λόγο Του «ἵνα πάντες ἐν ᾧσιν, καθὼς σύ, πάτερ, ἐν ἐμοὶ καὶ ἐγὼ ἐν σοί, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ᾧσιν» (Ἰωάννου ιζ' 21).

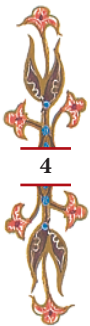
Ἡ παρακοή τῆς ἐντολῆς τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τοὺς πρωτόπλαστους ἐπέφερε τὴν διακοπὴ τῆς κοινωνίας τῶν ἀνθρώπων μὲ τὸν Δημιουργὸ Θεό. Ἀπὸ τὴν διακοπὴ τῆς κοινωνίας μὲ τὸν Δημιουργὸ Θεό

ἐπῆλθε ἡ ἀγνοία καί ἡ λήθη Του. Ἐξαιτίας τῆς ἀγνοίας τοῦ Θεοῦ οἱ ἄνθρωποι ἐξέπεσαν στήν εἰδωλολατρία καί μολύνθηκαν ἀπό τὰ ρυπαρά πάθη τῆς ἀμαρτίας, ὅπως τονίζει ὁ ἀπόστολος Παῦλος:

«Ἐσκοτίσθη ἡ ἀσύνετος αὐτῶν καρδιά· φάσκοντες εἶναι σοφοὶ ἐμωράνθησαν, καί ἤλλαξαν τὴν δόξαν τοῦ ἀφθάρτου Θεοῦ ἐν ὁμοιώματι εἰκόνας φθαρτοῦ ἀνθρώπου καὶ πετεινῶν καὶ τετραπόδων καὶ ἐρπετῶν. Διὸ καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῶν καρδιῶν αὐτῶν εἰς ἀκαθαρσίαν τοῦ ἀτιμάζεσθαι τὰ σώματα αὐτῶν ἐν αὐτοῖς, οἵτινες μετέλλαξαν τὴν ἀλήθειαν τοῦ

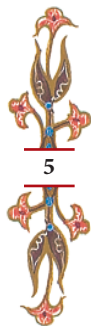
Θεοῦ ἐν τῷ ψεύδει, καί ἐσεβάσθησαν καί ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει παρὰ τὸν κτίσαντα, ὅς ἐστιν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμήν» (Πρὸς Ῥωμαίους α' 21-25).

Δηλαδή: «Ἡ σκέψη τους ἀκολούθησε λαθεμένο δρόμο, καί ἡ ἀσύνητη καρδιά τους βυθίστηκε στό σκοτάδι τῆς πλάνης. Ἔτσι, ἐνῶ θριαμβολογοῦσαν γιά τή σοφία τους, κατάντησαν ἀνόητοι, ὡς τό σημεῖο, ἀντί γιά τόν δημιουργό ἀθάνατο Θεό, νά προσκυνοῦν εἰδωλα πού παρασταίνουν θνητούς ἀνθρώπους, πουλιά, τετράποδα ζῶα κι ἐρπετά. Γι' αὐτό τούς παρέδωσε ὁ Θεός στίς βρωμερές ἐπιθυμίες τους καί τούς ἄφησε νά ἀτιμάζουν μόνοι τους τά σώματά τους. Γιατί στή θέση τῆς ἀλήθειας τοῦ Θεοῦ ἔβαλαν τό ψέμα καί σεβάστηκαν καί λάτρεψαν τήν κτίση ἀντί γιά τόν κτίστη, ὁ Ὅποῖος ἄς εἶναι εὐλογημένος αἰῶνια· ἀμήν».

Αὐτήν τήν ἀγνοια, τήν λήθη τοῦ Δημιουργοῦ Θεοῦ καί τίς πλάνες πού προῆλθαν ἀπό αὐτές γιά τόν Θεό ἤλθε νά διαλύσει ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ μέ τήν σάρκωσή Του.

Ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ ἄν καί εἰσέρχεται στόν κόσμο «ἐν δούλου μορφῇ» (Πρὸς Φιλιπησίους β' 7) κατὰ τό ἐξωτερικό σχῆμα ταπεινωμένος ἀπό εὐσπλαχνία γιά τούς ἀνθρώπους ἡ ὑποδοχή Του μαρτυρεῖ τό μεγαλεῖο τῆς θεότητάς Του, πού ἀκτινοβολεῖ τήν λαμπρότητα τῆς ὑπερουσίου θείας φύσεώς Του.

Ἐπιβάλλεται νά μελετήσουμε τόν τρόπο τῆς ὑποδοχῆς Του, ὅταν γεννήθηκε, ὥστε ἀναλόγως καί μεῖς νά ὑποδεχθοῦμε «τόν κλίναντα οὐρανοῦς καί καταβάντα».

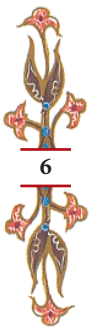

1. Δοξαστικῶς

Ὁ εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς, πού εἶχε πληροφορίες ἀπὸ τὴν Μητέρα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἡ Ὅποια διηγήθηκε σ' αὐτὸν αὐτὰ πού συνέβησαν κατὰ τὴν γέννηση τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, μᾶς λέει ὅτι, ὅταν γεννήθηκε ὁ Κύριος, ἄγγελος Κυρίου ἀνήγγειλε τὴν γέννηση Του στοὺς ποιμένες καὶ πλῆθος στρατιάς οὐρανοῦ, δηλαδή ἀγγέλων, ἔβαλαν δοξολογικὸ αἶνο στὸν Θεό.

«Ἐξαίφνης ἐγένετο σὺν τῷ ἀγγέλῳ πλῆθος στρατιάς οὐρανοῦ

αινούντων τὸν Θεὸν καὶ λεγόντων · δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία» (β' 13-14).

Δηλαδή: «Ξαφνικά, κοντά στὸν ἄγγελο, παρουσιάστηκε ἕνα πλῆθος ἀπ' τὴν οὐράνια στρατιά τῶν ἀγγέλων, οἱ ὅποιοι ὑμνοῦσαν τὸν Θεὸ καὶ ἔλεγαν: «Δόξα στὸν ὑψιστο Θεὸ καὶ εἰρήνη στὴ γῆ, ἀγάπη καὶ σωτηρία γιὰ τοὺς ἀνθρώπους!».

Ἀπ' αὐτὴ τὴν πληροφορία διδασκόμαστε, ὅτι τὰ δημιουργήματα ὑποδέχονται μὲ δοξολογία κάθε ἀποκαλυπτόμενη ἐνέργεια τοῦ Δημιουργοῦ Θεοῦ.

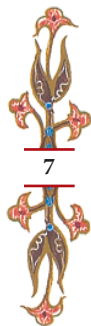
Στὴν Παλαιὰ Διαθήκη ὁ Θεὸς δηλώνει, ὅτι ὅταν δημιούργησε τὰ διάφορα δημιουργήματα οἱ ἅγιοι ἄγγελοι τὸν δοξολογοῦσαν:

«Ὅτε ἐγεννήθησαν ἄστρα ἤνεσάν με φωνῇ μεγάλη πάντες ἄγγελοί μου» (Ψάλμ' 7).

Γι' αὐτὸ καὶ μεῖς οἱ λυτρωμένοι δοξάζουμε τὸν Λυτρωτὴ Κύριό μας. Αἰνοῦμε, ὑμνοῦμε, εὐλογοῦμε καὶ δοξολογοῦμε τὴν ἀγάπη Του γιὰ μᾶς γιὰ ὅλες τὶς σωτηριῶδεις ἐνεργειές Του γιὰ τὴν σωτηρία τοῦ ἀνθρώπινου γένους καὶ ὅλου τοῦ κόσμου. Σὲ μία χοροστασία ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι, κόσμος ὄρατός καὶ ἀόρατος δοξάζει τὸν Κύριο τῆς δόξης.

Ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης περιγράφει αὐτὴ τὴν γεμάτη εὐχαριστία δοξολογία τοῦ Θεοῦ στὸν οὐρανὸ ἀπὸ τὰ δημιουργήματά Του ὡς ἑξῆς:

«Μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδοὺ ὄχλος πολὺς, ὃν ἀριθμῆσαι αὐτὸν οὐδεὶς ἐδύνατο, ἐκ παντὸς ἔθνους καὶ φυλῶν καὶ λαῶν καὶ γλωσσῶν, ἐστῶτας ἐνώπιον τοῦ θρόνου καὶ ἐνώπιον τοῦ ἀρνίου, περιβεβλημένους στολὰς λευκάς, καὶ φοίνικες ἐν ταῖς χερσίν αὐτῶν·

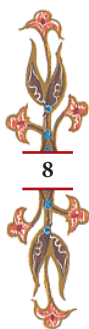

καὶ κράζουσι φωνῇ μεγάλη λέγοντες· Ἡ σωτηρία τῷ Θεῷ ἡμῶν τῷ καθημένῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου καὶ τῷ ἀρνίῳ. καὶ πάντες οἱ ἄγγελοι εἰστήκεισαν κύκλῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν πρεσβυτέρων καὶ τῶν τεσσάρων ζώων, καὶ ἔπεσαν ἐνώπιον τοῦ θρόνου ἐπὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν καὶ προσεκύνησαν τῷ Θεῷ λέγοντες· Ἀμήν· ἡ εὐλογία καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ σοφία καὶ ἡ εὐχαριστία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ ἰσχὺς τῷ Θεῷ ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν» (Ἀποκαλύψεως ζ' 9-12).

Δηλαδή: «Υστερα ὁμως ἀπ' αὐτά, εἶδα ἓνα ἀμέτρητο πλῆθος τοῦ κανεῖς δέν ἦταν σέ θέση νά τό μετρήσει-ἀπό κάθε ἔθνος, φυλῆ, λαό καὶ γλώσσα, νά στέκεται μπροστά στόν θρόνο καί στό Ἄρνιο. Φοροῦσαν λευκές στολές, κρατοῦσαν φοινικόκλαδα στά χέρια τους καὶ ἔκραζαν μέ δυνατὴ φωνή: “Ἡ σωτηρία εἶναι στά χέρια τοῦ Θεοῦ μας, πού κάθεται στόν θρόνο, καὶ τοῦ Ἀρνίου!”. “Ολοι οἱ ἄγγελοι πού στέκονταν γύρω ἀπό τόν θρόνο, ἀπό τοὺς πρεσβυτέρους κι ἀπό τὰ τέσσερα ὄντα, ἔπεσαν μπροστά στόν θρόνο μέ τὰ πρόσωπα καταγῆς καὶ προσκύνησαν τόν Θεό, λέγοντας: “Ἀληθινά, εὐλογία καὶ δόξα καὶ σοφία, εὐχαριστία καὶ τιμὴ καὶ δύναμη καὶ ἰσχὺς ἀνήκουν γιά πάντα στόν Θεό μας. Ἀμήν”».

Ἀκόμη καὶ ἡ ἄλογος κτίση δοξάζει τόν Θεό, ὅπως δείχνουν οἱ Ψαλμοὶ ρμθ' (148) καὶ ρμθ' (149) καὶ ὁ ὕμνος τῶν τριῶν παιδῶν καὶ τοῦ προφήτου Δανιήλ (Δανιήλ γ' 27-66).

Μέ τόν ὕμνο «Χριστός ἐπὶ γῆς δοξάσατε» μᾶς καλεῖ ἡ Ἐκκλησία νά δοξολογήσουμε τόν Κύριο καὶ Θεό γιά τήν ἐνανθρώπιση τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ.

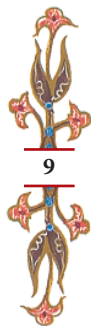
2. Προσκυνητῶς

Ἐπίσης ἀπό τόν εὐαγγελιστή Ματθαῖο πληροφορούμαστε, ὅτι ὅταν γεννήθηκε ὁ Ἰησοῦς Χριστός ἤλθαν «μάγοι (δηλαδή σοφοί) ἀπό ἀνατολῶν» καί προσκύνησαν τόν τεχθέντα Κύριο.

Ἡ πληροφορία αὐτή σημαίνει, ὅτι οἱ «μάγοι» ἄν καί εἰδωλόλατρες, πού λάτρευαν καί προσκυνοῦσαν τόν ἥλιο ὡς Θεό, ἀναγνώρισαν καί προσκύνησαν τόν τεχθέντα Κύριο ὡς Θεό.

Κατά τήν πρώτη ἐντολή πού δόθηκε ἀπό τόν Θεό στούς Ἰουδαίους μέ τόν Μωϋσῆ στό Σινᾶ ἡ προσκύνηση, ἡ λατρεία καί ἡ τιμή ἀνήκει καί ἀποδίδεται μόνο στόν Θεό. Προστάσει ἡ ἐντολή:

«Ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου, ὅστις ἐξήγαγόν σε ἐκ γῆς Αἰγύ-

πτου, ἐξ οἴκου δουλείας. οὐκ ἔσονται σοι θεοὶ ἕτεροι πλὴν ἐμοῦ. οὐ ποιήσεις σεαυτῶ εἰδωλον, οὐδὲ παντὸς ὁμοίωμα, ὅσα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ ὅσα ἐν τῇ γῇ κάτω καὶ ὅσα ἐν τοῖς ὕδασιν ὑποκάτω τῆς γῆς. οὐ προσκυνήσεις αὐτοῖς, οὐδὲ μὴ λατρεύσεις αὐτοῖς· ἐγὼ γάρ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου» (Ἐξόδου κ' 2-5).

Δηλαδή: «Ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεός σου, ὁ ὁποῖος σέ ἔβγαλα ἀπὸ τὴν Αἴγυπτο, ἀπὸ τὴν χώρα ἐκείνη τῆς δουλείας. Δέν θά ὑπάρχουν γιά σένα ἄλλοι θεοὶ πλὴν ἐμοῦ. Δέν θά κατασκευάσης ποτέ γιά τόν ἑαυτό σου εἰδωλο οὔτε εἰκόνα ἀπὸ ὅσα ὑπάρχουν στὸν οὐρανὸ ἐπάνω, ὅσα στὴν γῇ κάτω καὶ ὅσα στὰ ὕδατα κάτω ἀπὸ τὴν γῇ. Δέν θά τὰ προσκυνήσεις, οὔτε θά τὰ λατρεύσεις· διότι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος, ὁ Θεός σου».

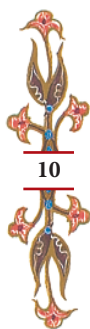
Ὁ Κύριός μας ὅταν πειράσθηκε ἀπὸ τὸν διάβολο, πού Τοῦ ζήτησε νά τόν προσκυνήσει, τόν ἐπιτίμησε, ἐπειδὴ ζητοῦσε τιμὴ πού δέν τοῦ ἀνήκει ὑπενθυμίζοντάς του τὴν ἐντολὴ τοῦ Θεοῦ:

«Τότε λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὑπαγε ὀπίσω μου, σατανᾶ· γέγραπται γάρ, Κύριον τὸν Θεόν σου προσκυνήσεις καὶ αὐτῷ μόνω λατρεύσεις» (Ματθαίου δ' 10).

Δηλαδή: «Ὁ Ἰησοῦς ὅμως τοῦ ἀπάντησε: «φύγε ἀπὸ μπροστά μου, σατανά! Ἡ Γραφή τό λέει καθαρά: μόνο τὸν Κύριο τὸν Θεό σου θά προσκυνᾷς καὶ μόνο αὐτόν θά λατρεύεις».

Οἱ Μαθητὲς καὶ οἱ Μυροφόρες προσκύνησαν τὸν ἀναστημένο Κύριο, ὅταν ἐμφανίσθηκε σ' αὐτούς τὴν ἡμέρα τῆς ἀναστάσεώς Του:

«Ὡς δὲ ἐπορεύοντο ἀπαγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ Ἰησοῦς ἀπήντησεν αὐταῖς λέγων· Χαίρετε. αἱ δὲ προσελθοῦσαι ἐκράτησαν αὐτοῦ τοὺς πόδας καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ » (Ματθαίου κη' 9).

Δηλαδή: «Καί καθώς πήγαιναν νά ποῦν τά νέα στούς μαθητές του, τίς συνάντησε ὁ Ἰησοῦς, καί εἶπε σ' αὐτές: «Χαίρετε!» Αὐτές τόν πλησίασαν, ἔπεσαν στά πόδια Του καί Τόν προσκύνησαν».

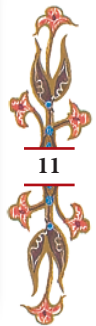
«Οἱ δέ ἔνδεκα μαθηταί ἐπορεύθησαν εἰς τήν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. καί ἰδόντες αὐτὸν προσεκύνησαν αὐτῷ, οἱ δέ ἐδίστασαν » (Ματθαίου κη' 16-17)

Δηλαδή: «Οἱ ἔντεκα μαθητές ἔφυγαν γιά τή Γαλιλαία, στό βουνό ὅπου ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶχε παραγγεῖλει νά πᾶνε. Ὅταν τόν εἶδαν, τόν προσκύνησαν· μερικοὶ ὅμως εἶχαν ἀμφιβολίες».

3. Κοσμημένοι μέ ἀρετές

Ὁ προφήτης Ἀββακούμ προφητεύοντας τήν φανέρωση τοῦ Θεοῦ στόν κόσμο προαναγγέλλει, ὅτι «ἐν μέσῳ δύο ζῶων γνωσθήσῃ» (Ἀββακούμ γ' 2) δηλαδή «Ἀνάμεσα σέ δύο ζῶα θά γίνει γνωστός».

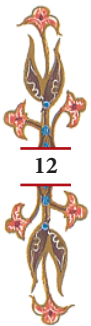

Ἡ προφητεία αὐτή ἐπαληθεύθηκε ἀπό τό γεγονός, ὅτι ὁ Κύριός μας γεννήθηκε σέ σπήλαιο ὅπου σταυρίζονταν ζῶα. Ἀναγωγικῶς αὐτό σημαίνει, ὅτι ὁ Κύριος ἀποκαλύπτεται στίς ψυχές πού διαθέτουν τίς ἀρετές.

Ἡ ἀγιογραφική παράδοση τῆς Ἐκκλησίας μας ἀπεικόνισε τήν προφητεία στήν εἰκόνα τῆς γεννήσεως τοῦ Κυρίου μας τοποθετώντας πάνω ἀπό τήν φάτνη τοῦ τεχθέντος Κυρίου μας ἕνα ὄνο καί ἕνα βόδι.

Ἀπό αὐτό συνάγεται, ὅτι ὁ Κύριος φανερώνεται στίς ψυχές τῶν ἀνθρώπων πού κοσμοῦνται ἀπό τίς ἀρετές τῆς ὑπακοῆς καί τῆς

σταθερότητας τῆς ἀκακίας καί τῆς διακονίας, τῆς ἡμερότητας καί τῆς ὑπομονῆς, μέ τίς ὁποῖες συμπεριφέρονται τά δύο εἰκονιζόμενα ζῶα.

4. Δωροφοροῦντες

Εἶναι γνωστή ἡ μαρτυρία, ὅτι οἱ «μάγοι ἐξ ἀνατολῶν» πρόσφεραν στόν νεογέννητο Ἰησοῦ Χριστό δῶρα «χρυσόν καί λίβανον καί σμύρναν» (Ματθαίου β΄11).

Ἡ θεολογία τῆς Ἐκκλησίας μας ἐξήγησε τόν συμβολισμό αὐτῶν τῶν δώρων.

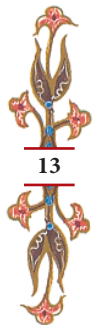
Μέ τό χρυσάφι, πού προσφερόταν σέ βασιλεῖς, οἱ «μάγοι» ἀναγνώριζαν τήν πνευματική ἐξουσία πού ἔχει ὁ Ἰησοῦς Χριστός καί τήν δύναμη νά βασιλεύσει πάνω σ' ὅλες τίς ψυχές τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ὁ Ἰδιος διεκήρυξε μετὰ τήν ἀνάστασή Του:

«Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καί ἐπί γῆς» (Ματθαίου κη΄18).

Μέ τό λιβάνι, πού προσφέρεται στόν Θεό, φανερώνει ὅτι οἱ «μάγοι» Τόν ἀναγνώρισαν καί Τόν προσκύνησαν ὡς Θεό.

Μέ τήν πανάκριβη σμύρνα, τήν ἀρωματώδη ὕλη πού χρησιμοποιούσαν στήν ταφή τῶν νεκρῶν κατά τήν παράδοση τῶν Ἰουδαίων, προσημαίνει τόν θάνατό Του καί τόν ἐνταφιασμό τοῦ σώματός Του.

Ἀπό τήν ὕμνολογία τῆς Ἐκκλησίας μας αὐτή ἡ ἐρμηνεία καί ὁ συμβολισμός ἀποδόθηκε στά δῶρα τῶν «μάγων» πού προσφέρθηκαν στόν Ἰησοῦ Χριστό.

«Τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ γεννηθέντος, ἐν Βηθλεέμ τῆς Ἰουδαίας, ἔξ Ἀνατολῶν ἔλθόντες Μάγοι, προσεκύνησαν Θεόν ἐνανθρωπήσαντα· καί τούς θησαυρούς αὐτῶν προθύμως ἀνοίξαντες, δῶρα τίμια προσέφερον· δόκιμον χρυσόν, ὡς Βασιλεῖ τῶν αἰώνων· καί λίβανον, ὡς Θεῷ τῶν ὄλων· ὡς τριημέρῳ δέ νεκρῷ, σμύρναν τῷ ἀθανάτῳ. Πάντα τά ἔθνη, δεῦτε προσκυνήσωμεν, τῷ τεχθέντι σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν» (Στιχηρόν Ἰδιόμελον τῶν Ἀποστίχων τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς ἑορτῆς τῆς κατὰ σάρκα Γεννήσεως τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ)

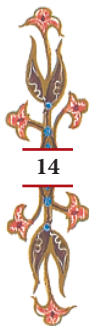
Δηλαδή: «Ὅταν ὁ Κύριος Ἰησοῦς γεννήθηκε στή Βηθλεέμ ἦρθαν Μάγοι ἀπό τήν Ἀνατολή καί προσκύνησαν τόν Θεό πού ἔγινε ἄνθρωπος, καί ἀφοῦ ἀνοίξαν μέ προθυμία τούς θησαυρούς τους τοῦ πρόσφεραν πολύτιμα δῶρα: Καθαρό χρυσό σάν σέ αἰώνιο βασιλιά, καί λιβάνι σάν στόν Θεό τῶν ὄλων. Καί σμύρνα στόν Ἀθάνατο ἀλλά τριήμερο νεκρό. Ἐλάτε ὅλα τά ἔθνη νά προσκυνήσουμε Ἐκεῖνον πού γεννήθηκε γιά νά σώσει τίς ψυχές μας».

Ὅμως καί ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός πού δέχθηκε τά δῶρα τῶν «μάγων» ἀντιπρόσφερε σ' αὐτούς καί σ' ὅλους τούς πιστούς τά δικά Του.

Γιά τήν προσφορά τοῦ χρυσοῦ, πού δήλωνε τήν ἀναγνώριση τῆς πνευματικῆς ἐξουσίας Του, ἀντιπροσφέρει τήν ἐλευθερία ἀπό τήν πάθη τῆς ἁμαρτίας.

Γιά τό λιβάνι, πού δήλωνε τήν ἀναγνώριση τῆς θεότητός Του, ἀντιπροσφέρει τήν θεογνωσία.

Γιά τήν προσφορά τῆς σμύρνας, πού προσήμανε τήν ταφή τοῦ σώματός Του ἀντιπροσφέρει τήν ἀνάσταση.

Μέ καθαρή τήν καρδιά μας ἀπό τά πάθη καί μέ φωτεινή τήν διάνοιά μας ἀπό τό φῶς τοῦ Χριστοῦ κοσμημένοι μέ ἀρετές ἄς ὑποδεχθοῦμε αὐτά τά Χριστοῦγεννα τόν Λυτρωτή τῶν ψυχῶν μας καί ἄς Τόν παρακαλέσουμε «*ἡ δόξα Κυρίου*» πού περιέλαμψε τούς ποιμένες καί τούς ὀδήγησε γιά νά Τόν προσκυνήσουν στήν φάτνη (Λουκά β' 12) νά λάμψει «*τόν φωτισμό τῆς γνώσεως Αὐτοῦ*» (Πρός Κορινθίους Β' δ' 6) καί σέ μᾶς ἔχοντας καί φυλάσσοντας τόν θησαυρό αὐτό στήν ὀσπράκινη καί εὐτελεῖ ὑπαρξή μας.

